

Алеко Константиновъ.

Не е ли той най-свѣтлиятъ ти синъ,
О, бѣдна татковина? Или има,
Иль можешъ ти посочи още единъ
Борецъ неопятненъ, душа любима
Отъ цѣль народъ?

Кирилъ Христовъ.

то вече 13 години се изпълватъ какъ лежатъ останките на Алеко Константиновъ въ студената земя . . . Цѣли 13 години се изминаха, а насъ ни се струватъ, Боже мой, като 13 дена!.. Въ ушитъ ни, като че още бръмчи грозната вѣсть, която потресе цѣла

България: „Алеко убитъ!“

Но не 13 години, а вѣчно Алеко ще живѣе въ нашитѣ сърдца; неговото славно име ще се прѣдава отъ поколение на поколение и винаги образа му ще изпъква прѣдъ насъ . . . А деньтъ на смъртъта му ще бѣде день печаленъ за всички българи! . . .

Ахъ, мѣсецъ май, мѣсецъ май, колко си хубавъ и приятенъ! . . . Прохладниятъ въздухъ, ясното небе, миризливитѣ цвѣтове и сладко поинитѣ гласове на птицитѣ даватъ животъ и го правятъ приятенъ и ненаситенъ . . . Ти карашъ всичко да живѣе и се весели; всичко да обича живота! . . . Но прѣзъ твоитѣ хубави дни от-